สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

คำสุภาษิต
(IDIOM)

นางสาวเกศินี พลับศิริ

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....41117
วัน, เดือน, ปี.....18 S.A. 2544

.b.....
.i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพพิมพ์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2543

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุลธร เลื่อนฉวี)

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์เดชา วราชุน)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ ปรียวนิตย์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรรณรงค์ สิงหเสนี)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิตา จันฝั้งเพ็ชร)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

..... กรรมการ

(อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)

.....กรรมการ

(อาจารย์กันจณา ดำโสภี)

..... กรรมการ

(อาจารย์วุฒิกร คงคา)

.....กรรมการ

(อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

..... กรรมการ

(อาจารย์ยุพา มหามาตร)

.....กรรมการ

(อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)

..... กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รสลิน กาสต์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(อาจารย์กันจณา ดำโสภี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ คำสุภาษิต
(IDIOM)
ชื่อ นางสาว เกศินี พลับศิริ
สาขาวิชา ภาพพิมพ์
ภาควิชา วิจิตรศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2543
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์กันจณา ดำโสภี

บทคัดย่อ

โครงการศิลปนิพนธ์ภายใต้ชื่อ "คำสุภาษิต" ซึ่งเป็นคำกล่าวที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อการสั่งสอน เตือนสติให้คิด เป็นคำสอนของบรรพบุรุษที่ใช้สอนลูกหลาน สืบทอดต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน จากภูมิปัญญาของคนไทยในการใช้ภาษาที่สละสลวย การช่างสังเกตุเปรียบเทียบระหว่างสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งหนึ่ง บวกกับจินตนาการที่เป็นอิสระไม่มีขอบเขต โดยเฉพาะคำสุภาษิตที่เปรียบเทียบระหว่างสัตว์กับการกระทำของคน ข้าพเจ้ามีความประทับใจคำสุภาษิตเพราะมีเสน่ห์ของการใช้ภาษา ทำให้ข้าพเจ้าสามารถเข้าใจและเห็นภาพจากคำสุภาษิตในอีกแง่มุมหนึ่ง จึงเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะออกมาตามจินตนาการร่วมกับประสบการณ์ส่วนตัวที่ต้องการจะแสดงความหมายของสำนวนในลักษณะนามธรรมโดยผ่านขบวนการทางภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ ให้มีความรู้สึกสนุกและอิสระอยู่ภายในภาพให้มีความแตกต่างไปจากภาพประกอบที่มีอยู่เดิมในหนังสือและตำราทั่ว ๆ ไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

โครงการศิลปนิพนธ์นี้ เป็นหลักสูตรของปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต ภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2543 มีส่วนประกอบที่สำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนของผลงานสร้างสรรค์ (ภาพพิมพ์) และส่วนของภาคนิพนธ์ ซึ่งมีเนื้อหาแนวความคิดสร้างสรรค์ การดำเนินงาน การวิเคราะห์และพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ รวมทั้งบทสรุป อย่างครบถ้วน ซึ่งข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการค้นคว้าในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ สามารถให้ประโยชน์แก่ผู้สนใจในงานทัศนศิลป์ (สาขาวิชาภาพพิมพ์) ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกด้วยความเคารพ และกตัญญูอย่างสูงต่อบิดา มารดา และผู้ให้การอุปถัมภ์ ตลอดจนคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ อาจารย์กันจณา ดำโสภีผู้ให้คำปรึกษาชี้แนะและแก้ปัญหาของการทำงานทุกขั้นตอนในการจัดทำศิลปนิพนธ์ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

		หน้า
บทคัดย่อ		ค
คำนำ		ง
กิตติกรรมประกาศ		จ
สารบัญ		ฉ
สารบัญภาพ		ช
บทที่ 1	บทนำ	1
	- ความสำคัญของโครงการ	1
	- วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์	2
	- ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2	ความบันดาลใจและแนวความคิดในการสร้างสรรค์	3
	- ที่มาแห่งความบันดาลใจ	3
	- แนวความคิดในการสร้างสรรค์	3
บทที่ 3	การดำเนินงานสร้างสรรค์	4
	- แหล่งข้อมูล	4
	- การสร้างภาพร่าง	4
	- เทคนิคสร้างสรรค์	16
บทที่ 4	วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์และการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์	19
	- วิเคราะห์ทัศนธาตุ	19
	- การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์	26
บทที่ 5	บทสรุป	35
บรรณานุกรม		36
ประวัติผู้เขียน		37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

		หน้า
1	ภาพร่างผลงานศิลปะ ชุดที่ 1	6
	ภาพร่างผลงานศิลปะ ชุดที่ 2	9
	ภาพร่างผลงานศิลปะ ชุดที่ 3	12
	ภาพร่างผลงานศิลปะ ชุดที่ 4	14
2	ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์	30
	ภาพผลงานศิลปะ ชิ้นที่ 1	31
	ภาพผลงานศิลปะ ชิ้นที่ 2	32
	ภาพผลงานศิลปะ ชิ้นที่ 3	33
	ภาพผลงานศิลปะ ชิ้นที่ 4	34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1
บทนำ

คำสุภาษิตเป็นคำกล่าวที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการสั่งสอน เตือนสติให้คิดเป็นคำสอน ของบรรพบุรุษที่ใช้สอนลูกหลาน สืบทอดต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน เพื่อให้การใช้ชีวิตอยู่ในกรอบและประเพณีของสังคมไทยได้เป็นอย่างดี

จากภูมิปัญญาของคนไทยในการใช้ภาษาที่สละสลวย มีความละเมียดละไมในการใช้ถ้อยคำ จึงเกิดคำสุภาษิตที่มีความไพเราะ คล้องจองกัน เช่น

ไก่เห็นตีนงู	งูเห็นนมไก่
พูดไปสองไพเบี้ย	นิ่งเสียตำลึงทอง
ความวัวไม่ทันหาย	ความควายเข้ามาแทรก
น้ำมาปลากินมด	น้ำลดมดกินปลา

ฯลฯ

คำสุภาษิตต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนมีลักษณะเป็นโวหารเชิงเปรียบเทียบระหว่างสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งหนึ่ง อาศัยการตีความแทนการบอกกล่าวในทางตรง จึงไม่แปลความหมายตรงตามตัวอักษร เช่น เมื่อต้องการจะกล่าวถึงเด็กผู้หญิงที่มีกิริยา ท่าทาง ซุกซน กระโดกกระเดก ไม่เรียบร้อย ไม่สามารถอยู่นิ่งได้ ก็จะใช้คำสุภาษิตแทนว่า “ม้าดีดกระโหลก เพราะอาการดีดของม้าสามารถเปรียบเทียบได้กับลักษณะกิริยาท่าทางของเด็กที่ไม่อยู่นิ่ง เป็นต้น

ความสำคัญของโครงการ

คำสุภาษิตเป็นเรื่องเกี่ยวกับค่านิยม ซึ่งเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอตามกาลเวลาและความคิดของคนในสังคม คำสุภาษิตที่ใช้พูดจะสะท้อนให้เห็นถึงสังคมไทย ตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบันได้เป็นอย่างดี ทั้งในด้านที่เกี่ยวกับค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณีการดำเนินชีวิตและความประพฤติ ตลอดจนธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ

ข้าพเจ้ามีความสนใจและเล็งเห็นถึงคุณค่า ความสำคัญของคำสุภาษิตไทย เพราะแสดงให้เห็นถึงการช่างสังเกต เปรียบเทียบบวกกับจินตนาการที่เป็นอิสระไม่มีขอบเขตของคนไทยสมัยโบราณ นอกจากจะเป็นสิ่งที่ให้การอบรมสั่งสอน บุตร ธิดา แล้วยังให้ความรู้ทางด้านวรรณศิลป์ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ขึ้นเพื่อ

1. นำเสนอคำสุภาษิตในลักษณะผลงานศิลปะที่ได้สร้างสรรค์ออกมาในรูปแบบนามธรรมเพื่อให้แตกต่างไปจากภาพประกอบของคำสุภาษิตที่มีอยู่เดิมในหนังสือและตำรา
2. เพื่อที่จะศึกษาถึงการดำเนินการสร้างสรรค์ ตลอดจนการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงานทุกขั้นตอน
3. เป็นวิธีการหนึ่งของการอนุรักษ์คำสุภาษิตไว้ มิให้สูญหายไปตามกาลเวลา
4. เพื่อจะสามารถให้ประโยชน์แก่ผู้ที่ต้องการศึกษาการทำงานศิลปะภาพพิมพ์ลิโธกราฟในแนวทางเดียวกัน

ขอบเขตของโครงการ

ข้าพเจ้านำเสนอผลงานที่แสดงความรู้สึกและจินตนาการจากคำสุภาษิต ซึ่งมีการเปรียบเทียบลักษณะบางอย่างของสัตว์ที่ตรงกับพฤติกรรมของคนในสังคม ผลงานสร้างสรรค์ชุดนี้เป็นรูปแบบนามธรรม นำเสนอผ่านขบวนการทำงานทางศิลปะ เทคนิคภาพพิมพ์หิน จำนวนทั้งหมด 4 ชิ้น ดังนี้

“เสี้ยมเขาควายให้ชนกัน”	ขนาด 72 x 56 ซม.
“ไก่งามเพราะขนคนงามเพราะแต่ง”	ขนาด 76 x 56 ซม.
“ม้าดีดกระโหลก”	ขนาด 100 x 190 ซม.
“กระต่ายตื่นตูม”	ขนาด 100 x 190 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2
ความบันดาลใจและแนวความคิดในการสร้างสรรค์

ที่มาแห่งความบันดาลใจ

ข้าพเจ้ารู้จักคำสุภาษิตจากบทสนทนาของผู้ใหญ่ ซึ่งในบางครั้งจะได้ยินคำเหล่านั้นสอดแทรกขึ้นมา ข้าพเจ้าจึงเกิดความสนใจ ที่จะรู้ความหมาย หาความหมายและเพลิดเพลินกับการจินตนาการตามคำสุภาษิตต่าง ๆ ที่ให้ข้อคิด, ให้คติสอนใจ, ง่ายต่อการเข้าใจ ในแต่ละสำนวนสามารถใช้เป็นแนวทางในการดำรงชีวิต ข้าพเจ้าประทับใจคำสุภาษิตเพราะคำสุภาษิตที่พูดเปรียบเทียบระหว่างสัตว์นำมาเปรียบเทียบกับการกระทำของคน เพราะข้าพเจ้าสามารถเข้าใจความหมายได้ดี เนื่องจากสัตว์มีลักษณะรูปลักษณ์ภายนอกและลักษณะนิสัยที่แสดงออกอย่างเห็นได้ชัด เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับการกระทำของคนจึงทำให้ข้าพเจ้าสามารถเข้าใจ เห็นภาพจากคำสุภาษิตในอีกแง่มุมหนึ่ง จึงเกิดแรงบันดาลใจ สร้างสรรค์งานศิลปะในลักษณะนามธรรมให้มีความแตกต่างไปจากภาพประกอบ

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอผลงานศิลปะในเรื่องของคำสุภาษิตที่มีการเปรียบเทียบพฤติกรรมของคนกับลักษณะขางอย่างของสัตว์ที่อยู่ใกล้ตัวคนดังเช่น ไก่งามเพราะขนคนงามเพราะแต่ง ม้าดีดกระโหลก เป็นต้น ด้วยการสร้างสรรค์ออกมาตามจินตนการร่วมกับประสบการณ์ส่วนตัวที่ต้องการจะแสดงความหมายของสำนวนให้มีความรู้สึกสนุกและมีลักษณะที่อิสระอยู่ภายในภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3
การดำเนินงานสร้างสรรค์

ขั้นตอนการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าได้กำหนดลำดับการทำงานโดยเริ่มจากการหาข้อมูล นำข้อมูลมาสร้างสรรค์ด้วยการสร้างภาพร่างเพื่อคัดเลือกภาพร่างมาดำเนินงานสร้างสรรค์ด้วยกรรมวิธีของขบวนการทางภาพพิมพ์

แหล่งข้อมูล

การศึกษาหาข้อมูลเป็นขั้นตอนแรกที่สืบเนื่องมาจากแนวความคิด โดยเริ่มต้นจากข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์ของตนเองในการรับฟัง คำสุภาษิตต่าง ๆ จากผู้ใหญ่ที่มีความเข้าใจในความหมายของคำสุภาษิตและได้หาแหล่งข้อมูลหนังสือคำสุภาษิตก่อนที่จะนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ เพื่อคัดเลือกคำสุภาษิตที่ข้าพเจ้ามีความสนใจเป็นพิเศษแล้วจึงนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ

การสร้างภาพร่าง

การนำข้อมูลเข้าสู่วิธีการสร้างสรรค์ ข้าพเจ้านำรูปทรงมาสร้างภาพร่างด้วยการปรับปรุงแก้ไขให้ตรงกับความต้องการ

โดยมีขั้นตอนการสร้างภาพร่างดังต่อไปนี้

1. นำรูปที่มีสีสันและลวดลายที่ต้องการจากแม็กกาซีนมาปะติดลงในภาพร่างเพื่อช่วยให้กรรมวิธีการสร้างภาพร่างมีความรวดเร็วและตอบสนองความต้องการของข้าพเจ้าอย่างฉับไวและส่งผลให้ภาพร่างมีความสมบูรณ์ทางด้านทัศนธาตุและองค์ประกอบในบางส่วน
2. นำมาตกแต่งด้วยสีอะครีลิค สีเทียน ฯลฯ ให้ได้บรรยากาศและความรู้สึกตามจินตนาการที่ข้าพเจ้าต้องการ

ข้าพเจ้าได้สร้างภาพร่างขึ้นมาทั้งหมด 4 ชุด เป็นจำนวนทั้งหมด 17 ชิ้น ดังนี้

ชุดที่ 1 มีจำนวน 5 ชิ้น นำไปสร้างเป็นผลงานจริง 1 ชิ้น

ชุดที่ 2 มีจำนวน 6 ชิ้น นำไปสร้างเป็นผลงานจริง 1 ชิ้น

ชุดที่ 3 มีจำนวน 2 ชิ้น นำไปสร้างเป็นผลงานจริง 1 ชิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุดที่ 4 มีจำนวน 4 ชิ้น นำไปสร้างเป็นผลงานจริง 1 ชิ้น

การสร้างภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดนี้ประกอบด้วยภาพร่าง 5 ชิ้น มีแนวความคิดในการสร้างรูปทรงจากคำสุภาษิต "เสี้ยมเขาควายให้ชนกัน" หมายถึงการยุแหย่ให้คนทะเลาะกัน จำนวน 2 ชิ้น และ "ขี่ช้างจับตั๊กแตน" หมายถึงการทำเรื่องง่ายให้เป็นเรื่องยาก อีกจำนวน 3 ชิ้น

ภาพร่างชิ้นที่ 1,2 และ 3 มีลักษณะช้างเป็นประธานหลักของภาพ และมีตั๊กแตนเป็นส่วนรอง บรรยากาศโดยรวมเป็นสีโทนส้ม, ชมพูอ่อน องค์ประกอบของภาพมีรูปทรงหลักที่เป็นคนอยู่ตรงกลางทั้ง 3 ชิ้น โดยล้อมรอบด้วยต้นไม้ และบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติ

ภาพร่างชิ้นที่ 4 โทนสีโดยรวมเป็นสีส้ม โดยมีควายเป็นประธานหลักของภาพองค์ประกอบมีความสมดุลย์สองข้างซ้ายขวาเท่ากัน บรรยากาศโดยรอบเป็นทุ่งหญ้า

ภาพร่างชิ้นที่ 5 มีควายเป็นประธานหลักของภาพและมีรูปหน้าคนมาบอกเรื่องราวแทนค่าคนที่มีพฤติกรรมที่ตรงตามความหมายของคำสุภาษิต องค์ประกอบของภาพมีความสมดุล และมีลักษณะของควายที่มีหน้าเป็นคนประจันหน้ากัน พร้อมที่จะชนโดยมีบรรยากาศของทุ่งหญ้าเป็นพื้นหลังโดยมีสีเทา, ดำ เป็นโทนสีโดยรวมของภาพ

ภาพร่างที่ข้าพเจ้านำมาสร้างเป็นผลงานจริงในชุดที่ 1 นี้คือภาพร่างชิ้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างผลงานศิลปะ ชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชิ้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2 ประกอบด้วยภาพร่างทั้งหมด 6 ชิ้น มีแนวความคิดในการสร้างสรรค์มาจากคำสุภาษิต “ไก่งามเพราะขนคนงามเพราะแต่ง” หมายถึงการแต่งให้สวยงาม ภาพร่างชุดที่ 2 นี้ข้าพเจ้าเน้นในเรื่องความสวยงามของการเสริมแต่งของคนเป็นหลักและมีลักษณะของขนไก่เป็นส่วนช่วยเสริมภาพร่างทั้ง 6 ชิ้น มีความแตกต่างกันในเรื่องของการจัดวางองค์ประกอบ

ภาพร่างชิ้นที่ 1 จัดวาง Figure คน ไว้ตรงกลางของภาพ บรรยากาศโดยรวมเป็นสีสว่างมีสีส้มและสีชมพูกระจายไปรอบ ๆ และประกอบไปด้วยรูปทรงของดอกไม้ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความงาม

ภาพร่างชิ้นที่ 4 มีลักษณะคล้ายชิ้นที่ 1 น้ำหนักและรายละเอียดจะอยู่ตรงส่วนบนของภาพ โดยจะเน้นให้เป็นขนไก่ประกอบกับดอกไม้เป็นน้ำหนักสีเข้ม

ภาพร่างชิ้นที่ 3 ใช้รูปทรงของคนมาเป็นรูปทรงหลักและนำเอารูปทรงของไก่มาประกอบเข้าด้วยกัน

ภาพร่างชิ้นที่ 2 มีไก่อยู่ในตัวของคน มีดอกไม้ประกอบและมีลวดลายที่สวยงามใช้เป็นส่วนที่เสริมให้ตัวคนเด่นขึ้น

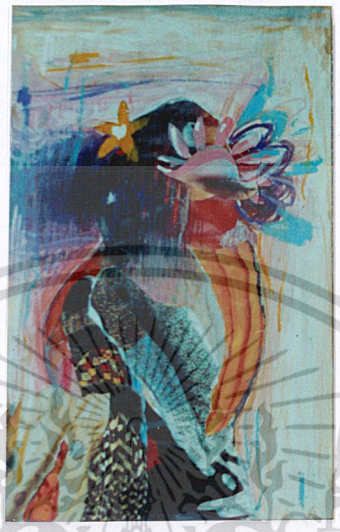
ภาพร่างชิ้นที่ 5 มีคนอยู่ด้านซ้ายของภาพมีไก่ประกอบอยู่ส่วนบน น้ำหนักและรายละเอียดจะอยู่บริเวณส่วนบนของภาพ โดยบรรยากาศของภาพเน้นสีที่มีลักษณะใสโปร่งแสง รายละเอียดบนตัวคนจะเน้นลวดลายและสีสันของผ้าเป็นหลักและมีดอกไม้แทนค่าความสวยงามที่อยู่คู่กับผู้หญิง

ภาพร่างชิ้นที่ 6 มีลักษณะโครงสร้างรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าอยู่ด้านขวาและมีรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสอยู่ทางด้านขาวซึ่งมีขนาดเล็กกว่า จัดวางเรียงกันเว้นช่องไฟประมาณ 1 ซม. ช่องด้านซ้ายจะเป็นรูปไก่ที่มีลวดลายที่สวยงามเหนือจริง ไก่มีสีโทนร้อนส่วนพื้นล่างเป็นสีเทาฟ้าส่วนด้านขวาเป็นรูปคนที่มีเสื้อผ้าอาภรณ์ที่สวยงามประกอบด้วยเครื่องประดับต่างๆโทนสีโดยรวมของภาพเป็นสีส้มและชมพู บรรยากาศโดยรวมจะให้ความรู้สึกเบา ๆ ใส ๆ

ภาพร่างที่ข้าพเจ้านำมาสร้างเป็นผลงานจริงในชุดที่ 2 นี้ คือภาพร่างชิ้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างผลงานศิลปะชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพร่างชิ้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3 ประกอบด้วยภาพร่างทั้งหมด 2 ชิ้น มีแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานมาจากคำสุภาษิต “ม้าดีดกระโหลก” หมายถึง เด็กผู้หญิงที่มีกิริยาท่าทางกระโดกกระเดก ไม่เรียบร้อย ภาพร่างชุดที่ 3 นี้มีเด็กผู้หญิงเป็นประธานหลักของภาพและมีส่วนของม้ามาประกอบบ้างในบางที่

ภาพร่างชิ้นที่ 1 มีลักษณะโครงสร้างเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่ถูกแบ่งออกเป็น 3 ช่องเว้นช่องไฟประมาณ 1 ซม. ทั้ง 3 ช่องมีภาพที่ต่อกัน องค์ประกอบของภาพจะหนักไปด้านซ้ายโดยเน้นรูปทรงของเด็กผู้หญิงที่มีขาเป็นม้ามีท่าทางที่สดใส กระโดกกระเดก มีทิศทางที่มีความเคลื่อนไหวไปทางขวาที่มีพื้นที่ว่างโดยมีบรรยากาศสีสันที่สดใสและมีรูปเด็กประกอบอยู่ในส่วนบน และส่วนล่างทำหน้าที่เป็นรองประธาน ทั้งภาพจะมีทรงของเด็กตัวเล็ก ๆ ลอยอยู่ทั่วทั้งภาพ โทนสีโดยรวมจะเป็นสีโทนร้อนเน้นความสดใสและร่าเริงเป็นหลัก

ภาพร่างชิ้นที่ 2 มีลักษณะโครงสร้างเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าแบ่งออกเป็น 4 ช่อง มีโทนสีและบรรยากาศเดียวกันกับภาพร่างชิ้นที่ 1 มีองค์ประกอบของภาพหนักไปทางด้านซ้ายของภาพและมีทิศทางที่เคลื่อนไหวไปทางด้านขวา ลักษณะของภาพมีความคล้ายกับภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างที่ข้าพเจ้านำมาสร้างเป็นผลงานจริงคือภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างผลงานศิลปะชุดที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 4 ประกอบด้วยภาพร่างทั้งหมด 4 ชิ้น มีแนวความคิดสร้างสรรค์ผลงานมาจากคำสุภาษิต “กระต่ายตื่นตูม” หมายถึง การตื่นตกใจอย่างหวาดกลัว โดยไม่ได้คิดให้รอบคอบเสียก่อนว่าอะไรเป็นเหตุเป็นผล

ภาพร่างชิ้นที่ 1 มีลักษณะโครงสร้างรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ตัดแบ่งออกเป็น 3 ส่วน มีรูปกระต่ายเป็นประธานของภาพมีส่วนของตาคนมาประกอบอยู่ด้วย มีลายเส้นที่มีลักษณะวน ๆ เป็นเส้นลวงตาให้รู้สึกเคลื่อนไหว ลักษณะการใช้เส้นและรูปทรงที่มาประกอบ ทำให้ภาพกระต่ายมีความรู้สึกตกใจ สีที่ใช้จะมีความสดและความแรง บรรยากาศโดยรวมจะเป็นทุ่งหญ้าที่มีสีเขียวเหลืองสดประกอบอยู่ องค์ประกอบของภาพร่างชิ้นที่ 1 จะมีความหนักไปทางด้านขวาของภาพ

ภาพร่างชิ้นที่ 2, 3, 4 มีลักษณะบรรยากาศโดยรวมเหมือนกันกับภาพร่างชิ้นที่ 1 จะแตกต่างกันตรงที่องค์ประกอบการจัดวาง

ภาพร่างที่ข้าพเจ้านำมาสร้างสรรค์งานจริงคือภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างผลงานศิลปะชุดที่ 4

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิคการสร้างสรรค์

เทคนิคในการสร้างสรรค์โดยรวมเป็นเทคนิคแม่พิมพ์ลิโธกราฟทั้งสิ้น มีเพียงบางชิ้นเท่านั้นที่เป็นการผสมผสานเทคนิคภาพถ่ายเข้ากับเทคนิคแม่พิมพ์ลิโธกราฟ โดยการสร้างเทคนิคภาพถ่ายขึ้นมาทั้งหมดและใช้เทคนิคลิโธกราฟในการสร้างรายละเอียดเพิ่มเติมให้เกิดบรรยากาศมากขึ้น

การสร้างภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ

ภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ (Lithograph) เป็นแม่พิมพ์จากแม่พิมพ์ที่เกิดจากการสร้างลวดลายอยู่บนผิวหน้าของเพลทใช้วิธีการไม่เข้ากันของน้ำกับไข เช่นแท่งไขหรือวัสดุไขต่าง ๆ เป็นหลักในการเขียนแม่พิมพ์ กล่าวคือ ส่วนที่เป็นภาพลวดลายบนผิวหน้าแม่พิมพ์จะเขียนด้วยวัสดุไข เมื่อผ่านขั้นตอนทางเคมีแล้ว ก่อนที่จะกลิ้งหมึกใส่ลงบนภาพลวดลาย จำเป็นต้องทำให้เปียกด้วยการใช้น้ำลูบหน้าแม่พิมพ์ เพราะส่วนของภาพซึ่งมีไขติดอยู่จะไม่ดูดน้ำ ดังนั้นเมื่อกลิ้งหมึกลงไปทั้งหน้าแม่พิมพ์หมึกจะติดเฉพาะส่วนของรูปลวดลายเท่านั้น ส่วนที่ไม่ได้เขียนรูปซึ่งเป็นพื้นเรียบของหน้าแม่พิมพ์จะดูดรับน้ำและเป็นตัวป้องป้องกันไม่ให้ติดหมึกพิมพ์ที่กลิ้งลงมา ดังนั้นเมื่อป้อนกระดาษและแม่พิมพ์เข้าแท่นพิมพ์ผ่านออกมาแล้วก็จะได้ภาพปรากฏบนกระดาษพิมพ์

คุณสมบัติพิเศษที่ได้จากภาพพิมพ์ชนิดนี้คือ สามารถสร้างความจัดของ สี เส้น น้ำหนักที่แปรง ลงบนแม่พิมพ์ได้ ตามลักษณะของงานจิตรกรรมและงานวาดเส้น นอกจากนี้ยังมีลักษณะผิวต่าง ๆ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของงานภาพพิมพ์ชนิดนี้คือ ลักษณะผิวที่เป็นริ้ว คราบ ด่าง ดวง อันเกิดจากการใช้วัสดุไขทูชสร้างแม่พิมพ์ การสร้างภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบจะต้องผ่านขั้นตอนที่ซับซ้อนหลายขั้นตอน ในที่นี้จะกล่าวถึงกระบวนการพิมพ์ตั้งแต่ขั้นตอนแรกจนเสร็จสิ้นออกมาเป็นผลงาน

วัสดุและอุปกรณ์สำหรับการสร้างแม่พิมพ์

- วัสดุไขต่าง ๆ (ดินสอไข ทูช หมึกไข ฯลฯ) สำหรับเขียนรูปและลวดลายลงบนแม่พิมพ์
- แผ่นอลูมิเนียม (มีเกรนหยาบบนผิวหน้า) สำหรับเป็นเพลทแม่พิมพ์
- ฟองน้ำ แป้งฝุ่น ผ้านุ่ม ภาชนะใส่น้ำ พู่กัน แปรงขนกระต่าย กาวกระถิน กรดฟอสฟอรัส น้ำมันสน ทินเนอร์ เรดแลกเกอร์ สำหรับเป็นวัสดุอุปกรณ์ และเคมีภัณฑ์ในการกัดกรด สร้างแม่พิมพ์
- ผงแมกนีเซียม สำหรับผสมหมึกพิมพ์ให้มีความข้น
- หมึกพิมพ์ สำหรับพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

- เกรียง สำหรับคนหมึกพิมพ์ให้เข้ากัน
- ลูกกลิ้ง สำหรับกลิ้งหมึกบนแม่พิมพ์
- แผ่นพลาสติก สำหรับรองรับไม้ครูดจากแท่นพิมพ์ในขณะทำการพิมพ์
- กระดาษปรู๊ฟ สำหรับพิมพ์ตรวจสอบ
- กระดาษพิมพ์ สำหรับพิมพ์งานสำเร็จ

ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์มีดังนี้

1. ทำความสะอาดผิวหน้าเพลทอลูมิเนียมด้วย Counter etch 2 ครั้ง พัดให้แห้ง
2. สร้างรูปลงบนเพลทด้วยวัสดุไขต่าง ๆ
3. นำมากัดกรดครั้งที่ 1 ด้วยวิธีการดังนี้

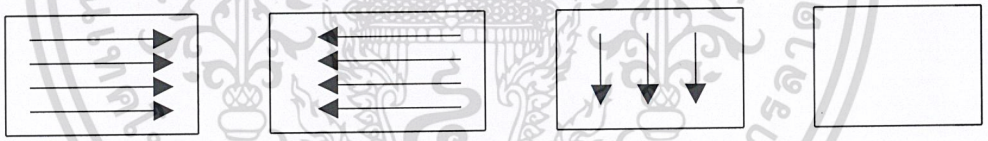
   3.1 โรยแป้งฝุ่นลงเพลท

   3.2 ผสมกรดกัดเพลทโดยใช้กรดฟอสฟอริค 60% กับกาวบริสุทธิ์ 40% คนให้เข้ากัน

   3.3 เทส่วนผสมนี้ลงบนเพลท ใช้ฟองน้ำวนให้ทั่วเพลทประมาณ 4 นาที

   3.4 ใช้ฟองน้ำลูบออกแล้วเช็ดขอบเพลทด้วย

   3.5 ใช้ผ้านุ่มปั้นเป็นก้อนกลม ๆ เช็ดกาวให้เหลือบางที่สุด (ดูจากภาพประกอบ)

1 2 3 4

   3.5.1 เช็ดทิศทางเดียวกันจากซ้ายไปขวา

   3.5.2 เช็ดทิศทางเดียวกันจากขวาไปซ้าย

   3.5.3 เช็ดทิศทางเดียวกันจากบนลงล่าง

   3.5.4 เช็ดหมุนทั่วทั้งเพลท

4. เตรียมหมึกก่อนการพิมพ์ ถ้าหมึกมีความเหลวไปควรผสมหมึกด้วยแมกนีเซียม
5. ล้างไขออกจากหน้าเพลทด้วยวิธีการดังนี้

   5.1 เทน้ำมันสนลงบนเพลทเพื่อล้างไขเขียนรูปออกให้หมด ถ้าไม่หมดจำเป็นต้องใช้ทินเนอร์ล้างออก

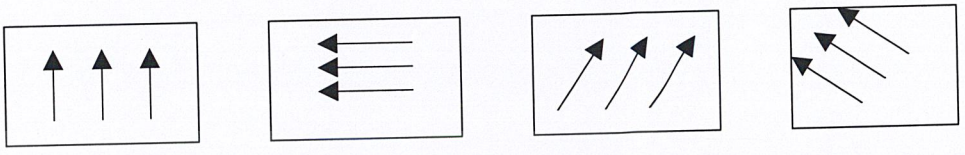
   5.2 ใช้เศษผ้าชุบเรดแลกเกอร์วนให้ทั่วเพลทแล้วใช้ผ้านุ่มเช็ดให้เหลือบางที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

41117

5.3 เทแอสฟัลต้มถูลงบนเพลทบาง ๆ ให้ทั่วทั้งเพลท

6. พิมพ์ตรวจสอบครั้งที่ 1 เริ่มจากการใช้กระดาษทิชชูชุบน้ำเช็ดแอสฟัลต้มออกตามด้วยฟองน้ำเช็ดเหน้าเพลทอีกครั้งแล้วจึงกลิ้งหมึกลงไปประมาณ 4 ชุด ดังนี้

จากนั้นจึงใช้กระดาษปรู๊ฟประมาณ 5 แผ่น วางปิดลงบนเพลทตามด้วยแผ่นพลาสติก

7. เมื่อนำกระดาษที่พิมพ์แล้วออกจากเพลท ใช้ฟองน้ำลูบหน้าเพลททันทีแล้วตามด้วยการกลิ้งหมึกพิมพ์ให้ครบ 4 ชุด
8. การกัดกรดครั้งที่ 2 ด้วยวิธีการเดิม เปลี่ยนส่วนผสมของการกัดเพลทเป็น กรด 50% กับกาวบริสุทธิ์ 50%
9. ล้างหมึกออกด้วยน้ำมันสน (ห้ามล้างด้วยทินเนอร์) แล้วใช้แอสฟัลต้มถูลงบนเพลทบาง ๆ
10. พิมพ์ตรวจสอบครั้งที่ 2 วิธีการเช่นเดียวกับครั้งที่ 1 แล้วจึงพิมพ์จริงด้วยกระดาษพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4
วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ และการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์

**ถ้าพิจารณาความหมายของศิลปะที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ศิลปะคือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงออกซึ่งอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด หรือความงาม ก็จะเห็นได้ว่าศิลปะนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ส่วนคือ ส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งได้แก่โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นได้ หรือรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสส่วนหนึ่งกับส่วนที่เป็นการแสดงออก อันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุนั้นอีกส่วนหนึ่ง เราเรียกองค์ประกอบส่วนแรกว่า รูปทรง (FORM) หรือองค์ประกอบทางรูปทรง และเรียกว่าส่วนหลังว่าเนื้อหา (CONCEPT) หรือองค์ประกอบทางนามธรรม ดังนี้ องค์ประกอบที่เป็นโครงสร้างหลักของศิลปะก็คือรูปทรงกับเนื้อหา

องค์ประกอบศิลป์ในผลงานประกอบด้วย ส่วนสำคัญ 2 ส่วนคือ เนื้อหาและผลงานด้านทัศนศิลป์ ส่วนของผลงานด้านทัศนศิลป์ สามารถวิเคราะห์ทัศนธาตุได้ดังนี้

ส่วนของเนื้อหา

ชื่อ : คำสุภาษิต

เนื้อหา : เป็นเรื่องราวของคำสุภาษิตที่แสดงออกตามจินตนาการ และความรู้สึกส่วนตัว

เทคนิค : ภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ

ส่วนของผลงานทัศนธาตุ

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

รูปทรง (FORM)

รูปทรงที่นำมาใช้ในผลงานชิ้นที่ 1 มีที่มาจากควายที่ผสมผสานกับส่วนของหน้าคน

** องค์ประกอบของศิลปะ ย่อหน้าที่ 1 หน้าที่ 18 หนังสือองค์ประกอบของศิลปะ อ.ชะลูด นิ่มเสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรงที่นำมาใช้ในผลงานชิ้นที่ 2 มีที่มาจากผู้หญิงและรูปไก่

รูปทรงที่นำมาใช้ในผลงานชิ้นที่ 3 มีที่มาจากเด็กผู้หญิงที่ผสมผสานกับส่วนของขาม้าอยู่ในบางตำแหน่งของภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรงที่นำมาใช้ในผลงานชิ้นที่ 4 มีที่มาจากกระต่าย

รูปทรงที่กล่าวมาข้างต้น ทำหน้าที่เป็นประธานหลักของภาพแทนค่าความหมายของคำสุภาษิต เช่น “ไก่งามเพราะขน คนงามเพราะแต่ง” เป็นคำสุภาษิตที่ใช้กับผู้หญิง ข้าพเจ้าจึงนำเสนอรูปทรงของผู้หญิงในลักษณะรูปทรงอิสระเหนือจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้น (LINE) : เส้นที่ใช้ในงานมีอยู่ 3 ลักษณะ

1. เส้นเรขาคณิต และเส้นตรงในผลงานชิ้นที่ 4
2. เส้นวนก้นหอย นำมาใช้เพื่อให้เกิดการลวงตา ให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว
3. เส้นที่มีลักษณะอิสระแสดงออกเพื่อตอบสนองความรู้สึกที่ต้องการแสดงออกของแต่ละชิ้นงาน เช่น เส้นที่ใช้ในผลงานชิ้นที่ 1 จะตอบสนองความรู้สึกที่รุนแรง พุ่ง และประจันหน้าเข้าหากัน

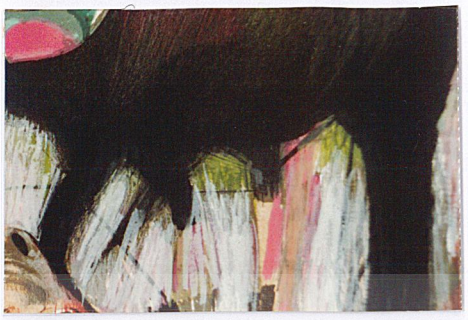

เส้นในผลงานชิ้นที่ 1

เส้นในผลงานชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำหนัก (Tone) : น้ำหนักเกิดจากการสร้างภาพวาดลายเส้นให้เกิดปริมาตร สร้างระยะเพื่อเน้นโครงสร้างของรูปทรงกับพื้นหลังให้มีความแตกต่างกัน มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

พื้นผิว (Texture) : เกิดจาก Element ต่าง ๆ รวมกัน ทำให้เกิดพื้นผิวในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป เช่น พื้นผิวที่ทำให้เกิดบรรยากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี (Colour) : โครงสร้างสีโดยรวมเป็นสีในวรรณะร้อน มีลักษณะแทนค่าอารมณ์ความรู้สึกให้มีความตื่นเต้น เร้าใจ และเป็นโทนสีที่ให้ความรู้สึกตอบสนองได้ตรงกับความหมายในแต่ละคำสุภาษิต

สี ส่วนรวมในผลงานชิ้นที่ 1 มีที่มาจากสีของควาย คือ สีเทา, ดำ

สีส่วนรวมในผลงานชิ้นที่ 2 มีที่มาจาก สีของลายผ้า, สีแดงของหงอนไก่ สีของดอกไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีส่วนรวมในผลงานชิ้นที่ 3 มีที่มาจากสีของบรรยากาศที่สดใสที่อยู่ล้อมรอบตัวเด็ก เช่น สีเหลือง, สีฟ้า, สีชมพู เป็นต้น

สี ส่วนรวมในผลงานชิ้นที่ 4 มีที่มาจาก สีเขียวของหญ้า, สีแดงของแครอทเป็นสีที่มีความสดและเป็นสีคู่ตรงข้ามกัน ซึ่งข้าพเจ้านำมาใช้ร่วมกันในผลงานชิ้นนี้เพื่อ ให้เกิดการแข่งกันในเรื่องของกำลังสี ต้องการแทนค่าความตื่นเต้น ตื่นตูม บ่งบอกอาการของความเคลื่อนไหว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์

ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นนี้เป็นการนำเสนอคำสุภาษิต “เสี้ยมเขาควายในชนกัน” ที่มีความหมายในแง่ลบ ข้าพเจ้าจึงใช้สีดำเป็นส่วนใหญ่ และจัดวางรูปทรงควาย 2 รูปทรง ที่มีหน้าเป็นคน ในตำแหน่งที่ประจันหน้ากันคล้ายกับจะชนกัน เส้นที่ใช้จะมีทิศทางที่พุ่งเข้าหากัน เพื่อสร้างความรู้สึกที่เคลื่อนไหวเข้าหากัน สีและบรรยากาศโดยรวมข้าพเจ้านำเสนอในลักษณะที่โหดร้าย

ปัญหาที่เกิดขึ้นในผลงานชิ้นนี้ คือใช้สีดำในปริมาณที่มากเกินไปจึงทำให้ความจัดของสีอื่นลดลง และเส้นที่มีขนาดเท่ากันจนเกินไป ส่วนเรื่องราวในภาพมีลักษณะคล้ายภาพประกอบมากจึงทำให้ความหมายที่ต้องการลดน้อยลงไปและความรู้สึกที่ต้องการนำเสนอ งานมีขนาดที่เล็กจึงไม่มีพลังเท่าที่ควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นที่ 2 เป็นการนำเสนอคำสุภาษิต “ไก่งามเพราะขน คนงามเพราะแต่ง” ที่มีความหมายคือ แต่งให้เกิดความสวยงามขึ้น ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าจึงเน้นในเรื่องความสวยงามของลายผ้าเครื่องประดับ ที่อยู่บนรูปร่างของผู้หญิงซึ่งเป็นประธานของภาพ ผลงานชิ้นนี้มีการแก้ปัญหาจากงานชิ้นที่ 1 ในเรื่องของการพิมพ์ที่เลื่อน และพิมพ์ตกแผ่นอลูมิเนียม สีที่ใช้มีความสดใส สวยงามและทับซ้อนมากขึ้น จึงสามารถสร้างบรรยากาศของสีในพื้นที่ว่างได้ดี

ปัญหาที่เกิดขึ้นในผลงานชิ้นนี้ รูปทรงของไก่ที่มีลักษณะแบนเกินไป มีขอบเขตที่คมชัดแบ่งแยกจากพื้นหลังมากเกิน และขาดความเชื่อมโยงของรูปทรงไก่ กับรูปทรงคนจึงทำให้งานดูแข็ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

การแสดงออกของงานชิ้นนี้ต้องการสร้างความรู้สึกเคลื่อนไหวจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง ดังนี้นงานชิ้นนี้จึงต้องการพื้นที่ที่มีความยาวในแนวนอน จึงจำเป็นที่จะต้องสร้างงานให้ใหญ่ขึ้นโดยการใช้เพลทต่อกันถึง 3 เพลท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 4

ผลงานชิ้นที่ 4 นี้ ข้าพเจ้าพยายามเน้นให้เห็นถึงอารมณ์ที่ตื่นตกใจ โดยการใช้สีที่ตัดกันอย่างรุนแรง และน้ำหนักที่แตกต่างกันชัดเจน ใช้เส้นที่มีทิศทางที่กระเจิดกระเจิง ใช้ตาเป็นสื่อในการมองเห็น ซึ่งตรงกับความหมายของคำสุภาษิต "กระต่ายตื่นตูม" หมายถึง การตื่นตกใจอย่างหวาดกลัว โดยไม่ได้คิดให้รอบคอบเสียก่อนว่าอะไรเป็นเหตุ เป็นผล ข้าพเจ้าจึงใช้ดวงตามานำเสนอแทนค่าการมองเห็นหรือ สิ่งที่ไม่รู้ว่าเป็นอะไร ข้าพเจ้าแทนค่าสิ่งนี้ด้วยเส้นที่มีลักษณะวนเข้าหาจุดศูนย์กลาง ปัญหาที่เกิดขึ้นในผลงานชิ้นนี้คือ เส้นที่ใช้เมื่อขยายจากภาพร่างมีขนาดห่างกันเกินไปทำให้ความรู้สึกเปลี่ยนไปจากภาพร่าง จึงต้องเพิ่มเส้นให้มีความถี่มากขึ้นในการทำงานจริง และสามารถส่งผลให้ตามแนวความคิดที่คิดไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะ ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน	“เสี้ยมเขาควายให้ชนกัน 2543”
เทคนิค	ภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ
ขนาด	72 x 56 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะ ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน	“ไก่งามเพราะขน คนงามเพราะแต่ง 2543”
เทคนิค	ภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ
ขนาด	72 x 56 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะ ชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน “ม้าดีดกระโหลก”

เทคนิค ภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ

ขนาด 100 x 190 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปะ ชิ้นที่ 4

ชื่อผลงาน กระต่ายตื่นตูม

เทคนิค ภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ

ขนาด 100 x 190 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
บทสรุป

จากการประทับใจ คำสุภาษิตไทย ในการเปรียบเทียบสัตว์กับการกระทำของคน ข้าพเจ้าจึงเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะตามจินตนาการส่วนตัว อีกแง่มุมหนึ่งในลักษณะที่เป็นนามธรรมให้มีความแตกต่างไปจากภาพประกอบ โดยผ่านขบวนการของภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ (Lithography) จำนวน 4 ชิ้น ซึ่งมีการพัฒนาแก้ไขปัญหาทั้งในแนวความคิด รูปแบบ และปัญหาทางเทคนิคการพิมพ์ ทำให้ผลงานได้พัฒนาไปในระดับหนึ่ง ตรงตามแนวความคิด และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ผลงานชุดนี้สามารถตอบสนองแนวความคิดของข้าพเจ้าได้เป็นอย่างดี และข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างดีว่าวิธีการหนึ่งที่จะอนุรักษ์คำสุภาษิตไว้มิให้สูญหายไปตามกาลเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ชะลูด นิ่มเสมอ : องค์ประกอบศิลปะ พิมพ์ครั้งที่ 4 พ.ศ. 2539 ไทยวัฒนาพานิช กรุงเทพฯ

ผจงวาด กมลเสรีรัตน์ : สุภาษิต – คำพังเพย พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2535 สุวีริยาสาส์น กรุงเทพฯ

คณะกรรมการเผยแพร่ความรู้ : ภาษาไทยวันละคำ พ.ศ. 2529

ภาษาไทยทางสื่อมวลชนในคณะ กรุงเทพฯ

กรรมการรณรงค์เพื่อภาษาไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รัชนี ซอโสตถิกุล : สำนวนอังกฤษ – สำนวนไทย พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ

ลำจวน มงคลรัตน์ : คติธรรม – คำคม คำพังเพย สุภาษิตโบราณ พ.ศ. 2531 อำนวยสาส์นการพิมพ์ กรุงเทพฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นางสาว เกศินี พลับศิริ

ที่อยู่ 1022 ถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

การศึกษา

- โรงเรียนเยาชนศึกษา
- โรงเรียนวัดสวัสดิ์วารีสีมาราม
- โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ
- วิทยาลัยช่างศิลป กรมศิลปากร
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เกียรติประวัติ

- 2543 รางวัลสนับสนุนศิลปกรรมรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้